

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Збірник наукових праць
Економічні та юридичні науки

2015

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Секція: Економічні науки

Збірник наукових праць
ЕКОНОМІЧНІ ТА ЮРИДИЧНІ НАУКИ

Материнська О.А., Рондизька А.В. АНАЛІЗ СТРУКТУРИ ПОСІВНОЇ ПЛОЩІ	81
ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ НИМ	86
Вінниця – 2015	
ТА ОСОБЛИВОСТІ	92

УДК 332:338.432

ББК 65.9 (4УКР) 32 + 65.049 (4УКР)

Е-45

Економічні та юридичні науки: Збірник наукових праць Вінницького національного аграрного університету – Вінниця, ПП «ТД «Едельвейс і К», 2015. – 205 с.

У збірнику висвітлено наукові та виробничі аспекти економічних та правових відносин у галузях економіки.

Для студентів, аспірантів, науковців, працівників галузей економіки та юриспруденції, державних органів управління – всіх, хто цікавиться проблемами економіки та права.

Матеріали наукових статей Збірника наукових праць «Економічні та юридичні науки» ВНАУ розглянуто і схвалено на засіданнях Вчених рад: економічного факультету протокол № 6 від 24.04.15 р.; факультету менеджменту та права протокол № 9 від 20.04.15 р.

Головний редактор: Шпикуляк О.Г., доктор економічних наук, професор.

Заступники головного редактора: Лепетан І.М., кандидат економічних наук, доцент (Секція: Економічні науки); Омельчук В.А., доктор юридичних наук, професор (Секція: Юридичні науки).

Відповідальний секретар: Логоша Р.В., к.е.н., доцент.

Редакційна колегія: Баклан О.Д., доктор юридичних наук, професор; Берлач Н.А. доктор юридичних наук, професор; Буреннікова Н.В., доктор економічних наук, професор; Галунько В.В., доктор юридичних наук, професор; Гиренко І.В., кандидат юридичних наук, доцент; Гуцаленко Л.В., доктор економічних наук, професор; Калетнік Г.М., доктор економічних наук, професор, академік НААН; Кіндюк Б.В., доктор юридичних наук, доктор географічних наук, професор; Козловський С.В., доктор економічних наук, професор; Коляденко С.В., доктор економічних наук, професор; Курило В.І., доктор юридичних наук, професор; Ладиченко В.В., доктор юридичних наук, професор; Левчук К.І., доктор історичних наук, професор; Мазур А.Г., доктор економічних наук, професор; Мельничук О.Ф., кандидат юридичних наук, доцент; Мулик Т.О., кандидат економічних наук, доцент; Панталієнко П.В., кандидат юридичних наук; Печуляк В.П., доктор юридичних наук, доцент; Правдюк Н.Л., доктор економічних наук, професор; Прутська О.О., доктор економічних наук, професор; Світличний О.П., доктор юридичних наук, доцент; Тимкова В.А., кандидат філологічних наук, доцент; Ціхановська В.М., кандидат економічних наук, доцент; Шаманська О.І., кандидат економічних наук, доцент.

Матеріали публікуються в авторській редакції.

© Вінницький національний аграрний університет, 2015

ЗМІСТ

Секція: Економічні науки

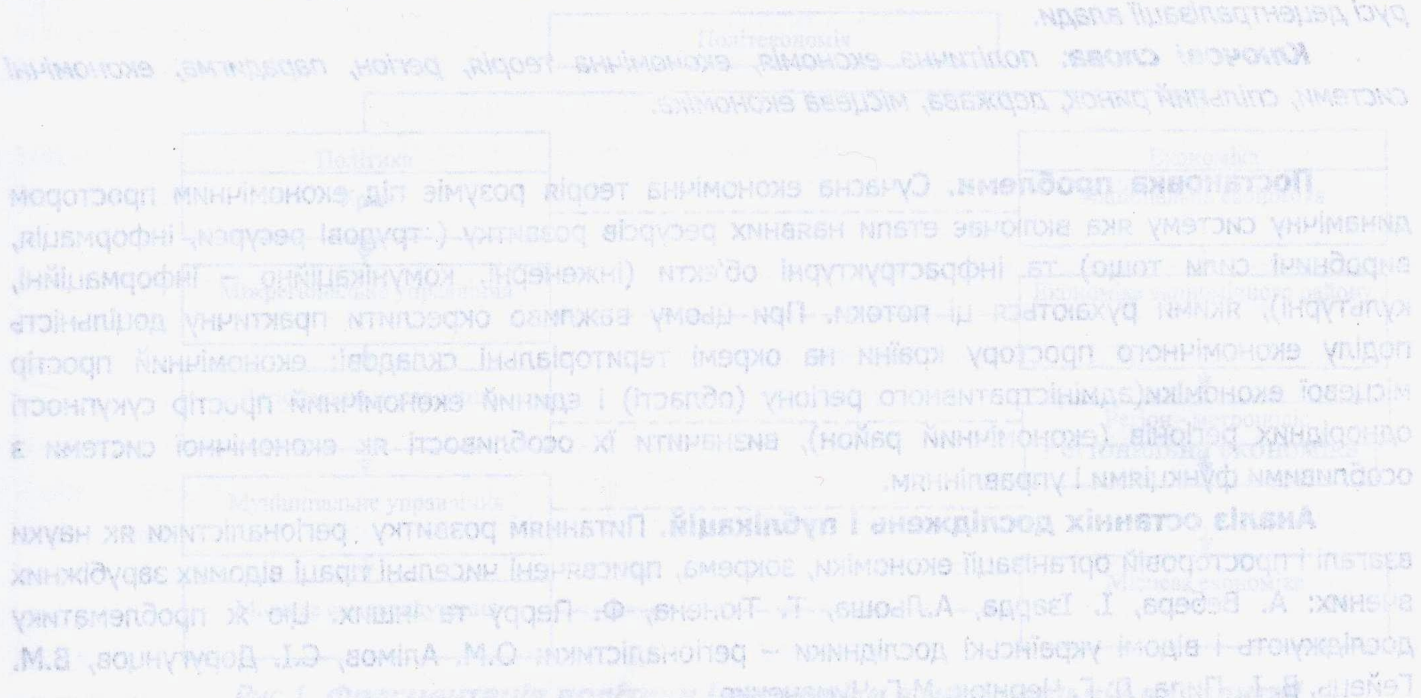
Мазур А.Г., Мазур С.А. НАУКОВО – ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РЕГОНАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОСТОРУ.....	8
Материнська О.А., Базюк С.А. АНАЛІЗ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	17
Мамалига С.В., Гнатюк В.О. МАРКЕТИНГ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ.....	22
Материнська О.А., Грушелевич О.А. АНАЛІЗ МОЖЛИВОСТЕЙ РОЗВИТКУ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ НЕТРАДИЦІЙНИХ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ.....	27
Іщенко Я.П., Заверуха Т.Ю. РОЗВИТОК ФОРМ (СИСТЕМ) БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ ЗРОСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ПОТРЕБ УПРАВЛІННЯ.....	32
Гуцаленко Л.В., Іванова О.М. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ І ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ У ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВАХ.....	37
Скорук О.П., Козак Л.А. АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ.....	43
Материнська О.А., Мазур Ю.В. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ АНАЛІЗУ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ.....	47
Прутська О.О., Наварчук Я. Л. САНАЦІЯ ЯК КЛЮЧОВИЙ ІНСТРУМЕНТ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ БАНКОМ	53
Шевчук О.Д., Павленко О.Ю. СТАН ТА СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ.....	59
Січко Т.В., Поважук Д.О. МОДЕЛЮВАННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА ЗАСОБАМИ СИСТЕМНОГО АНАЛІЗУ.....	65
Материнська О.А., Потапова І. В. ОЦІНКА ЦІНОВОЇ ПОЛІТИКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ РИНКУ.....	70
Руда О.Л., Рожицька А.Є. МІСЦЕВІ ПОДАТКИ І ЗБОРИ.....	76
Волонтир Л.О., Рожицька А.Є. АНАЛІЗ СТІЙКОСТІ ЕКОНОМІКО-МАТЕМАТИЧНОЇ МОДЕЛІ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРУКТУРИ ПОСІВНИХ ПЛОЩ.....	81
Материнська О.А., Романець А.В. ОЦІНКА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ НИМ.....	88
Руда О.Л., Скоропад В.В. ВІЙСЬКОВИЙ ЗБІР В УКРАЇНІ. СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ.....	92

Недбалюк О.П., Ткаченко І.М. РОЛЬ РЕІНЖИНІРИНГУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА.....	97
Тарасова І.І., Ткаченко О.Ю. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО СТАНДАРТУ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ.....	105
Кіреєва Е.А, Шинкарук Т.О. ДЕРЖАВНИЙ ЕНЕРГОМЕНЕДЖМЕНТ – ШЛЯХ ДО ЕНЕРГЕТИЧНОЇ БЕЗПЕКИ.....	111
Ролінська А.О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ І РЕАЛІЗАЦІЇ ФІСКАЛЬНО-БЮДЖЕТНОЇ ПОЛІТИКИ У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ АГРОПРОМИСЛОВОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	116
Ярова Ю.М. ПІДПРИЄМНИЦЬКИЙ ПОТЕНЦІАЛ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ТА ФАКТОРИ ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ УКРАЇНИ.....	120
Скорук О.П., Соловійова О.В. РОЗВИТОК РИНКУ БІОПАЛИВА З ВИКОРИСТАННЯМ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ЕНЕРГЕТИЧНИХ КУЛЬТУР.....	126
Скорук О.П., Боровський Б.Л. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЦТВА БІОПАЛИВА В СВІТІ І УКРАЇНІ.....	129
Алексєєва О.В. ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ РИНКУ РОБОЧОЇ СИЛИ.....	134
Феняк Л.А., Немеш Г.С. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СПОЖИВЧОГО КОШИКА В УКРАЇНІ.....	138

Секція: Юридичні науки

Курило В.І., Омельчук В.А. ФАХОВА ПІДГОТОВКА ЮРИСТІВ-АГРАРНИКІВ – ВИМОГА СЬОГОДЕННЯ.....	143
Оверковська Т.К. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ УКРАЇНИ.....	150
Гель А.П. ІНСТИТУТ ЗМІНИ УМОВ ТРИМАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ: СУЧАСНИЙ СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ.....	157
Ковальов Д.В., Пономаренко А.Б. ПРИНЦИП НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ В КОНСТИТУЦІЇ ПИЛИПА ОРЛИКА.....	164
Пипяк М.І., Білан А.Л., Шкринда О.М., ПРАВОВА ОХОРОНА ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ В УКРАЇНІ.....	169

Опольська Н.М., Білоконь О.Г., МЕЖІ СУБ'ЄКТИВНОГО ПРАВА НА ТВОРЧИСТЬ	174
Письменна О.П., Ванжула О.М., ДОГОВІР РЕНТИ: ІСТОРИЧНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	178
Головчук В.А., Левченко А.О. ВАЖЛИВІСТЬ ДОКАЗІВ І ДОКАЗУВАННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	183
Письменна О.П., Савчук Л.А. ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА МІСЦЕВИХ ОСЕРЕДКІВ	187
Письменна О.П., Цимбалюк Т.А. ПОРІВНЯННЯ ПРАКТИКИ ЗАСТОСУВАННЯ ДОГОВОРУ КОМЕРЦІЙНОЇ КОНЦЕСІЇ ТА ДОГОВОРУ ФРАНЧАЙЗИНГУ НА МІЖНАРОДНОМУ ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ	191
Мельничук М.О., Чумак Ю.А. АВТОРСЬКЕ ПРАВО В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ: ПРИЧИНИ ПОРУШЕННЯ ТА СПОСОБИ ЗАХИСТУ	196
ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ СТАТЕЙ	200

7. Ратушна Б.П., «Докази як основний інструмент пізнання»: Порівняльно-аналітичне право. – 2013. - №3. – С. 165-167

Golovchuk V.A., senior lecturer in law,
Levchenko A.O., student,
Vinnitsa National Agrarian University

IMPORTANCE OF EVIDENCE AND OF PROOF IN CIVIL PROCEEDINGS UKRAINE

In the article the theoretical data and practical analysis of the importance of evidence and proof in civil proceedings Ukraine. The notion of «evidence» and «means of proof» analysis of evidence. Determined question the burden of proof and the possibility of release people from the burden of proving the circumstances. In the process of determining the objectives of this article suggested a broader concept of evidence and proof in civil proceedings Ukraine, and has two main functions that perform evidence, namely the function information according to which every evidence is a wealth of information about the circumstances relevant to the case and certifying function, whereby the court justifies its findings in a court case only on the basis and by research evidence. Hence, the importance of evidence and proof in civil proceedings Ukraine due to the fact that to solve every case they are compulsory in nature, since on account of the court decide the case on the merits and make decisions.

Keywords: evidence, proving, civil process, court, evidence, the parties.

УДК 347.136:658.11

ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА МІСЦЕВИХ ОСЕРЕДКІВ

Письменна О.П., к.ю.н., доцент,
Савчук Л.А., студент,
Вінницький національний аграрний університет

Актуальність обраної теми зумовлена тим, що сучасна ситуація в Україні навколо збільшення кількості громадських об'єднань створила величезний резонанс. Особливістю даного питання також виступає насамперед законодавче закріплення та здійснення реєстрації таких об'єднань.

Новелою правового регулювання громадських об'єднань є саме прийняття Закону України «Про громадські об'єднання», адже відповідно до часу прийняття нового закону в Україні діяв Закон України «Про об'єднання громадян».

Новий закон змінив правові і організаційні підстави створення, діяльності, припинення громадських об'єднань. Всі діючі громадські організації зобов'язані в п'ятирічний строк привести свої статuti і діяльність у відповідність до нового закону.

Але більш значної уваги все ж потрібно приділити питанню місцевих осередків громадських

організацій, в чому полягає їх особливий статус як відокремлених структурних підрозділів юридичних осіб, і чи можуть вони бути самостійними юридичними особами. Оскільки чинне законодавство не містить прямої відповіді на це питання.

Ключові слова: громадське об'єднання, громадська організація, громадська спілка, реєстр, громадські об'єднання, місцевий осередок, колективний член.

Актуальність теми зумовлена тим, що сучасна ситуація в Україні навколо збільшення кількості громадських об'єднань та їх відокремлених підрозділів, а саме місцевих осередків створила величезний резонанс. Правове регулювання місцевих осередків потребує ретельного розгляду та відповідності до реалій сьогодення.

Саме тому **предметом** даної статті є питання процедури реєстрації та змін до установчих документів громадських організацій в Україні.

Об'єктом дослідження виступають питання з приводу місцевих осередків як відокремлених підрозділів громадських об'єднань.

Питанням правового регулювання, аналізу та систематизації громадських організацій досліджували О.М. Ващук, О.М. Биков, В.Кравчук.

У відповідності до ст. 1 ЗУ «Про громадські об'єднання»(далі закон) Громадське об'єднання - це добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права для здійснення та захисту прав і свобод, задоволення суспільних, зокрема економічних, соціальних, культурних, екологічних, та інших інтересів [1].

Громадське об'єднання за організаційно-правовою формою може утворюватися як громадська організація або громадська спілка. Громадська організація – це громадське об'єднання, засновниками та членами (учасниками) якого є фізичні особи. Громадська спілка – це громадське об'єднання, засновниками якого є юридичні особи приватного права, а членами (учасниками) можуть бути юридичні особи приватного права та фізичні особи.

Як відомо, у наш час досить нерідко зустрічаються незручності у зв'язку з динамічними змінами тих чи інших положень законодавства України. Так, закони та інші нормативно – правові акти, що регулюють діяльність громадських об'єднань не є виключенням.

Відповідно до п. 2 Порядку ведення Реєстру громадських об'єднань та обміну відомостями між Реєстром і Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 1212 від 19.12.2012 року, Реєстр громадських об'єднань (надалі – Реєстр) – це єдина електронна база даних, яка створюється та ведеться з метою обліку громадських об'єднань для забезпечення доступу до інформації про громадські організації [2].

Відповідно до п. 8 згаданого вище Порядку, у Реєстрі має міститися інформація про повні найменування усіх громадських об'єднань, дати їх створення та припинення діяльності, відомості про засновників, про місцезнаходження, відокремлені підрозділи, зареєстровану символіку, позначки про здійснення підприємницької діяльності, номери та дати видачі свідоцтв про реєстрацію тощо.

Для того щоб створити громадську організацію потрібно надати уповноваженого органу з питань реєстрації наступні документи: протокол установчих зборів; відомості про засновників; відомості про особу (осіб), уповноважену представляти громадську організацію та письмову згоду цієї особи; статут (за наявності); заповнену заяву про утворення громадської організації.

Відповідно до ч. 3 ст. 16 Закону України «Про громадські об'єднання», уповноважений орган з питань реєстрації протягом 5 робочих днів з дня отримання документів приймає рішення про прийняття письмового повідомлення та вносить відомості про громадську організацію до Реєстру громадських об'єднань. Копія рішення про прийняття письмового повідомлення надається (надсилається рекомендованим листом з повідомленням про вручення) засновникам громадської організації або особі (особам), уповноваженій представляти громадську організацію, не пізніше наступного дня після його прийняття. У діяльності будь-яких об'єднань громадян можуть брати участь колективні члени. При цьому закон розрізняє поняття «місцевий осередок» та «колективний член».

Місцевий осередок – (Відокремлений підрозділ, Філія) це підрозділ юридичної особи, що знаходиться поза її місцезнаходженням виконує роботи або операції, надає послуги від імені юридичної особи, або здійснює представництво і захист інтересів юридичної особи.

Згідно зі ст. 14 Закону України «Про об'єднання громадян», легалізація (офіційне визнання) об'єднань громадян є обов'язковою і здійснюється шляхом їх реєстрації або повідомлення про заснування. Діяльність об'єднань громадян, які нелегалізовані або примусово розпущені за рішенням суду, є протизаконною. У разі реєстрації об'єднання громадян набуває статус юридичної особи. Політичні партії та міжнародні громадські організації підлягають обов'язковій реєстрації Міністерством юстиції України. Легалізація громадської організації здійснюється відповідно Міністерством юстиції України, місцевими органами державної виконавчої влади, виконавчими комітетами сільських, селищних, міських Рад народних депутатів. Таким чином, Закон України «Про об'єднання громадян» передбачав два види узаконення діяльності об'єднань громадян – легалізація та державна реєстрація. У випадку державної реєстрації об'єднання громадян набуває статус юридичної особи і на неї поширюються всі відповідні правові норми, з урахуванням особливостей, встановлених законодавством для об'єднань громадян.

Місцевими органами державної виконавчої влади, виконавчим комітетом сільської, селищної, міської Ради народних депутатів реєструються в обов'язковому порядку місцеві осередки зареєстрованих всеукраїнських та міжнародних об'єднань громадян, якщо така реєстрація передбачена статутними документами цих об'єднань. Таким чином, у випадку, якщо статутом об'єднання громадян передбачена реєстрація його місцевих осередків, така реєстрація повинна здійснюватися місцевими органами державної виконавчої влади, виконавчим комітетом сільської, селищної, міської Ради народних депутатів.

Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» поширює свою дію на державну реєстрацію всіх юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми, форми власності та підпорядкування, а також фізичних осіб – підприємців. Відповідно до ст. 1 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців», об'єднання громадян, благодійні організації, політичні партії, інші установи та організації, для яких законом встановлені особливості державної реєстрації, набувають статусу юридичної особи лише з моменту їх державної реєстрації у порядку, встановленому цим Законом [3]. Відповідно до ст. 4 цього Закону державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців – засвідчення факту створення або припинення юридичної особи, засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, а також вчинення інших реєстраційних дій, які передбачені цим Законом, шляхом внесення відповідних записів до Єдиного державного реєстру. Відокремлені підрозділи юридичної особи не підлягають державній реєстрації.

Стаття 95 Цивільного кодексу України передбачає, що філії та представництва юридичної особи не є юридичними особами [4]. Вони наділяються майном юридичної особи, що їх створила, і діють на підставі затвердженого нею положення. Відомості про філії та представництва юридичної особи включаються до єдиного державного реєстру.

Таким чином із набранням чинності Закону «Про громадські об'єднання» від 22.03.2012 № 4572-VI виникла досить серйозна проблема для зареєстрованих як юридичних осіб місцевих осередків всеукраїнських та обласних громадських організацій. По-перше, тому що саме поняття «місцеві осередки» замінено терміном «відокремлений підрозділ», по-друге, відокремлений підрозділ не може мати прав юридичної особи.

Хоча, не все так страшно. Для переведення місцевих осередків – юридичних осіб у відокремлені підрозділи дається аж 5 років (до 1 січня 2018 року). А до цієї дати місцеві осередки будуть рахуватись як відокремлені підрозділи навіть для підтвердження всеукраїнського статусу громадських об'єднань. Тому відповідно взагалі не варто поспішати, адже законодавство можуть змінити ще дуже багато разів.

Рішення про припинення такого місцевого осередку мають прийняти загальні збори, а далі здійснюється процедура припинення, передбачена Господарським Кодексом [5] і Законом про державну реєстрацію, лише з тією різницею, що документи потрібно подавати місцевій юстиції, а не державному реєстратору. А правонаступником всього майна, активів та пасивів таких осередків є вищестояча громадська організація. При створенні громадських організацій просто потрібно знати, що місцеві осередки вже називаються «відокремленими підрозділами», та реєструватись як юридичні особи не будуть. І в Статуті необхідно прописати порядок створення, діяльності та припинення відокремлених підрозділів. Відокремлені підрозділи може створювати лише громадською організацією із статусом юридичної особи по процедурі, передбаченій Статутом.

Якщо таке рішення прийняте, необхідно подати реєстраційній службі місцевої юстиції (за місцезнаходженням громадського об'єднання а не відокремленого підрозділу), відповідні документи.

Отже, врахувавши усі вимоги чинного законодавства, можна без перешкод провести державну реєстрацію змін до відомостей про громадську організацію.

Список використаних джерел:

1. Закон України " Про громадські об'єднання " від 22.03.2012 // Відомості Верховної Ради №1, ст.1, від 2013 р.
2. Постанова Кабінету Міністрів України № 1212 від 19.12.2012 р. «Про затвердження Порядку ведення Реєстру громадських об'єднань та обміну відомостями між зазначеним Реєстром і Єдиним державним реєстром юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».
3. Закон України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» від 15.05.2003 // Відомості Верховної Ради України № 31-32, ст.263, від 2003 р.
4. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40–44. – Ст. 356.
5. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18–22. – Ст. 144.

FEATURES OF STATE REGISTRATION OF PUBLIC ORGANIZATIONS AND LOCAL CELLS

The relevance of the topic was chosen due to the fact that the current situation in Ukraine of the growing number of NGOs has created a major stir. The feature of this issue is that there is the first legislative confirmation and the registration of such associations.

[8] A novelty of the legal regulation of public associations is the adoption of the Law of Ukraine "On public associations", because according to the adoption of the law in Ukraine there was another acting Law of Ukraine "On public associations".

The new law changed the legal and organizational grounds for the establishment, operation, suspension of associations. All NGOs operating in the five years required to bring their statutes and activities in line with the new law.

But more still significant attention should be paid to the issue of local branches of civic organizations, of is their special status as the structural subdivisions of legal entities, and whether they can be independent legal entities. Because the legislation does not contain a direct answer to this question.

Keywords: associations, NGO, civil society organizations, register of associations, local branch, collective member.

УДК 341:341.223.3

ПОРІВНЯННЯ ПРАКТИКИ ЗАСТОСУВАННЯ ДОГОВОРУ КОМЕРЦІЙНОЇ КОНЦЕСІЇ ТА ДОГОВОРУ ФРАНЧАЙЗИНГУ НА МІЖНАРОДНОМУ ТА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНЯХ

Письменна О.П., к.ю.н., доцент,

Цимбалюк Т.А., студентка,

Вінницький національний аграрний університет

Актуальність обраної теми зумовлена тим, що сучасна ситуація в Україні навколо франчайзингових відносин вже позначена високим рівнем конфліктності між сторонами цього договору. На сьогоднішній момент європейське законодавство не визначає договори франчайзингу як окремий вид договірних відносин.

Предметом договору комерційної концесії є надання у користування однією стороною іншій комплексу виключних прав. Його суб'єктами визнаються правовласник – особа, яка є власником комплексу виключних прав, і користувач – особа, яка одержує за договором право користуватися цим комплексом. Такий договір є двостороннім, строковим або безстроковим, оплатним.

На кінець ХХ сторіччя цей договір набув широкого застосування як в розвинених країнах, так і в таких, що розвиваються, завдяки наявності підприємницьких переваг для обох сторін договору.

